

Dosarul nr. 3ra-815/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea din 4 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 10 octombrie 2015 SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Cadastru” succesor în drepturi Agenția Servicii Publice cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia din 21 iulie 2015 a registratorului Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filiala ÎS „Cadastru”, emisă în temeiul art. 31 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (3) al Legii cadastrului bunurilor imobile, a fost respinsă cererea SA „Termoelectrica” cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a dreptului asupra lor.

A menționat că la 20 august 2015, în temeiul art. 31 alin. (3) al Legii cadastrului bunurilor imobile, SA „Termoelectrica” a înaintat în adresa ÎS „Cadastru” cererea prealabilă cu nr. 79/217, iar la 24 septembrie 2015 a parvenit răspunsul nr. 01-07/486/15/14881 din 15 septembrie 2015, potrivit căruia cerințele SA „Termoelectrica” cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a dreptului asupra lor, nu au fost satisfăcute.

Reclamantul a considerat că decizia registratorului OCT Chișinău din 21 iulie 2015 este nefondată și pasibilă de a fi anulată.

Astfel, a relatat că prin Hotărârea Guvernului nr. 318 din 7 mai 2014 „Cu privire la reorganizarea unor întreprinderi din sectorul termoenergetic” a fost dispusă reorganizarea SA „CET nr. 2” și a SA „CET nr. 1” prin fuziune (absorbție).

A comunicat că potrivit deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 22 octombrie 2014 (dos. nr. 1003600026295) privind înregistrarea reorganizării prin absorbție, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 1 Chișinău” din 13 noiembrie 1997 a fost absorbită de către SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din 27 octombrie 1997, persoana juridică SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău fiind succesorul de drept a persoanei juridice SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 1 Chișinău”, care a fost radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Conform hotărârii Adunării Generale ordinare anuale a acționarilor din 22 mai 2015 și a deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015 privind înregistrarea modificărilor, a fost aprobată schimbarea denumirii societății din SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” din Chișinău, în SA „Termoelectrica”, astfel, ultima devenind succesorul tuturor drepturilor SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 1 Chișinău”, preluând și drepturilor asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea, folosința și posesia acesteia până la absorbție.

A mai indicat că registratorul a respins cererea cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a dreptului asupra acestora cu trimitere la dispozițiile art. 19 al Legii cadastrului bunurilor imobile, însă care nu sunt aplicabile cazului, deoarece în temeiul art. 41 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile, la încetarea activității persoanei juridice în legătură cu reorganizarea (contopirea, absorbția, divizarea, separarea, transformarea) sau lichidarea ei în registrul bunurilor imobile se efectuează înscrierea cu privire la stingerea dreptului asupra bunului imobil al acesteia în baza extrasului din Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor, iar pentru înregistrarea în Registrul bunurilor imobile în cazul absorbției proprietarului/posesorului imobilelor, actul generator al înregistrării drepturilor asupra bunurilor imobile este extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, prezentat registratorului emitent al deciziei contestate.

La fel, a arătat că registratorul a invocat drept temei de emiteră a deciziei din 21 iulie 2015 prevederile art. 31 alin. (1) lit.b) al Legii nr. 1543 din 25 februarie 1998, potrivit căruia cererea se respinge dacă a fost prezentată de o persoană neautorizată, însă, din textul deciziei nu reiese că acesta ar fi avut obiecții asupra împuternicirilor reprezentantului SA „Termoelectrica”, la care a fost anexată procura, ci, din contra, registratorul a primit și a examinat în fond cererea depusă de către reprezentant.

A susținut că în cazul dat nu se întrunesc nici unul din temeiurile prevăzute de lege pentru respingerea cererii înaintate de SA „Termoelectrica” la care au fost anexate actele prevăzute de legiuitor pentru înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor ale persoanei juridice în temeiul art. 43 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 31 alin. (3), art. 41 alin. (1) ale Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, art. 19 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea deciziei din 21 iulie 2015 a registratorului Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, filiala ÎS „Cadastru”, prin care a fost respinsă cererea SA „Termoelectrica” cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a dreptului asupra lor.

Prin hotărârea din 4 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 2 ianuarie 2018 SA „Termoelectrica” a declarat apel împotriva hotărârii din 4 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea din 4 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cererii de chemare în judecată, întrucât aceasta nu conține temeiuri legale privind anularea actului administrativ contestat.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 8 mai 2019 SA „Termoelectrica” a depus recurs împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Astfel, recurentul a menționat aspectele de fapt și de drept arătate în cererea de chemare în judecată, reiterând că în cazul dat nu se întrunesc temeiurile pentru respingerea cererii înaintate de SA „Termoelectrica” la care au fost anexate actele prevăzute de lege pentru înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor ale persoanei juridice în temeiul art. 43 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat va examina admisibilitatea cererii de

recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 decembrie 2018, iar recurentul a confirmat că a recepționat decizia la 11 martie 2019, fapt confirmat prin ștampila de intrare cu nr.1204 (f.d.64). Totodată, alte date privind recepționarea deciziei de către recurent, la dosar lipses.

Astfel, recursul depus la 8 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de SA „Termoelectrica”, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SA „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru